

ريويه كى سەير

وەرگيرانى ئە فارسيەوە:

حەمە رەشىد

ئەم كتىپبە لە ئامادەكردنى پىگەى

₍ منت*ری لإفرلأ لالثقافی)* ه

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەيجى پێگە:

/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada

بۆ سەردانى پێگەكە:

http://iqra.ahlamontada.com

- ناوی کتێب: رێویهکی سهیر
- ومرگيّراني لەقارسيەوە: حەمە رشيد
  - بابهت: چيروک بو مندالان
    - تايپ: كاوان جمال
      - تىراژ: ۲۵۰
    - ژمارهی سپاردن: ۲۰۷
      - چاپخانه: ژيار
- جيّبهجيّكردني بهرگ: هونهرمهند قادر ميرخان
- ھەندى لە مۆنتىقەكان: ھونەرمەند شىلان جبار

پیشکهشه

به همموو (ئارا ، ردوا ، ئاژان ، یاد و ئهوین) ه کانی کوردستان

سوياسنامه

بۆ ئەوەى ئەم چىرۆكە بە كالى و كرچى نەكەويتە بەر دىدى منالانى كوردستان پيويستە ئەو كەسانەى كە شىوين پەنجىەيان بەسەر ئەم چىرۆكەوە ديارە لە ياد نەكرين

- ئەم چىرۆكە ئەگەر سەرنج و تىنبىنىيەكانى بىراى بەرىنو خۆشەرىسىتم كاك ئاسۆس ھەردى ئى دەربھىنىرىت پىموايە ھىچى ئىنامىنىتەوم بۆيە خۆم و چىرۆكەكەش قەرزارى كاك (ئاسۆس) يىن
- ههنسهنگاندنه به برشتهکانی هاوری ی و هاوسهنگهرم شههیدی جوانهمهرگ (یوسف شریف) که تاکو ئیستاش له گویمدا دهزرنگیتهوه ، لهو باوهرهم که کاریگهری نهك بهسهر ئهم چیروکهوه ههیه بهنکو کاریگهری لهسهر بیرکردنهوه و رهوتی ژیانیشمهوه ههیه
- سوپاسی به پیز کاك ئاکو کریم ده که م بق سه رنجه کانی له سه ر ناو ، و ناوه روکی ئه م چیروکه .
- سوپاسی دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم دەكەم كە ھەمو ئەركىكى ئەم بابەتەي گرتە ئەستۆي خۆي

ر ریوییهکی سهپر

روّلد دال له سالّی ۱۹۱٦ ی زاینی له باوهشی خیزانیّکی نهرویجی نهژاد له بریتانیا له دایك بوه و خویندنشی هه رله به ریتانیا ته واو کردوه له گهلیّك ولاّتانی دونیای وهکو نایروبی، لیبیا، یونان، سوریا، ئهمریکا و ... ژیانی بهسه ربردوه و سه رهتای نوسینیشی به چیروّك بو گوڤارهکان دهست پیکردووه. روّلد دال ژماره یه کی زوّری چیروّك و داستانی بو منالان، و هه رزهکان به چاپ گهیاندوه که گرنگترینیان بریتی یه له (ریّوی یه کی سه یر، یه نجه ی ئه نه نه وی داری و کارگه ی نوقل، حاری و

(پیوییه خیسهیر، پهنجهی نهفسوناوی، چارییو خارکهی نوفل، چـاری و ئاسانسۆره مەزنە شوشەييەكە ∖، سەرزەنشت، جێمزو دێوی قوٚخ و ...)

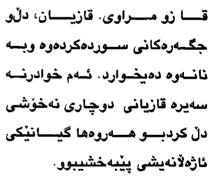
[ٔ] ریّوییه کی سهیر له کیهانی بچهها، سالی سی و چهار ، دوره ٔ جدید شماره ٔ (۶۶۹، ۶۹۵، ۴۹۲، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰) حبیب الله لزگی وهریگیّراوه ته سهر زمانی فارسی

سن خاوهن کٽِلگه

دوٚلیّکی پان و بهرین، سی کیّلگهی جوانی لهباوهش گرتبو، ههر چهند خاوهن کیّلگهکان زهوی و مهزراکانی خوّیان ئاوهدان کردبووه به لام خوّیان خهلکانیّکی

خاوین و ریکو پیک نهبون، له راستی دا هینده پیس و پوخله وات بون که س چاوی پییان هه ننه ده هات. نه و سی که سه ناویان ((مامران، قازیان، سیوان)) بو مامران، مریشکی به خیو ده کرد و خاوه نی هه زاران مریشك بو، سی ژهمه، سی مریشکی سوره و هکراوی ده خوارد بویه زور خرین و قه نه و بو.

قازیان، قازو مراوی بهخیو دهکرد و به ههزاران قازو مراوی ههبو، کورته بنهیه کی قه نه و به ناگهی نهوهنده بچوك بو نهوه ده چو یه کیک چهناگهی قرتاندبی و نهگه نخویدا بردبیتی، خواردنی قازیان بریتی بو نه د ن و جگهری

سینوانیش قدل و بساخی سینوی همبو، خاوهنی همزاران قهل و داری سینو بو سینوان همرگیز وهکو کهسینکی ناسایی نانی نهدهخوارد بویه چهشنی قهنهم درینژو باریك و

رهنگیمردویشی لینیشتبو. ههمیشه له جیاتی خواردن شهربهتی سیوی دهخواردهوه و شهربهتهکهیشی ههر له باخهکهی خوّی دروست دهکرد. سیوان له مامران و قازایان زرنگترو وریاتر بو.

مامران، قازیان و سیّوان

قەلەو، كورت و درينژ

چەندە ترسناك و سەيرن!

ئەمە گۆرانىيەك بو كاتىك منالان ئەن سى كەسەيان دەبىنى بەدەم پىكەنىنەوە دەبانوتەرە.

۲- ريوي

گردهکسهی سسهروی دوّلهکسه دارستانیکی بچوکی لیّبو، له نیّو دارستانهکهدا پیره داریّك ههبو، له ژیّر ئهو پیره دارهدا کونیّکی بچوك دهبینرا و لهناو کونهکهدا جوتیّك پیّوی نیّرو می لهگهل چوار بیّچوی زیتهلهی زرنگ دهژیان

رۆژانىك كىك دونىيا بىكرەو تسارىكى
دەرۆيشىت، مام رۆسوى روى دەمىي
دەكردە خۆزانككەى ولىى دەپرسى!
((ھاوسىلەرە خۆشەرىسىتەككە، بىۆ
شىۆوى ئەمشىلەرمان پۆويسىتىت بىك
چىسىك مرىشىككى قەلسەر لىك

قازيك له كيْلْگهكهى قازيان ؟ يا قهليك له قهلهكانى سيوان؟))

کاتیک خاتو ریوی وهلامی دهدایه وه کهچی دهویت، مام ریوی له دوله که وه سهره خوار دهبوه وه، له ژیر پهردهی تاریکی شهودا دهستوبرد ههلیده کوتایه سهر نه و کیلگهیه یکه دهست نیشانی کردبو ئینجا به دهستی پرهوه بهره و مال دهگهرایه وه.

مامران، قازیان و سیوان باش دهیانزانی کهچ شتی دهبی روبدات.

ئهوانه بهم کاره زور توره و ناره حه و سه ر شیت دهبون و له و که سانه ش نهبو حه ر بکه ن به م کاره زور توره و ناره حه و قازو مراوی و قهله کانیان له دهست بده ن بویه شهوانه هه ره یه که و به تفه نگیکه و خویان له سوچیکی کیلگه کانیان حه شار ده داو چاوه روان ده بون تا سه ر و که لله ی مام ریوی ده ربکه ویت و به گولله یه کی گه رم دلی سارد بکه نه و ه

به لام مام ریّوی له وان وریاتربو له به رئه وه به پیّچه وانه ی رموتی (با) موه هاتوچوّی ده رکرد تا بونه جیاوازه کان له یه کتری جیا بکاته وه . ئهم کاره یشی بوّ ئه وه ده کرد تا ئه گه رکه سیّك له سه ریّگه که ی بوّسه ی بوّ نابیّته وه به بوّن هه ستی پیّبکات وریگه که ی خوّی بگوریّت . بو نموونه ئه گه ر مامران له پشتی ریزه کولانه ی ژماره یه ك (۱) خوّی مه لاسدایه مام ریّوی له دوری په نجا (۰۰) مه ترموه هه ستی به بوّنه که ی ده کرد و به رمو ریزه کولانه ی ژماره په نجاو چوار (۵۶) ده روّیشت که له ویه ری کینگه دا بو. مامران ده یوت: ((ئه و حه یوانسه

قازیان هاواری دهکرد: ((دهمهویّت ئهم رهشهبا ناوهخته له توپهت بکهم)) سیّوان به دلّنیاییهوه دهیوت: ((ییّویسته بکوژریّت))

مامران دەيپرسى : ((بەلام چۆن؟ بەچ جۆريك دەتوانىن لەسەر روى زەوى (با) دەستگىر بكەين؟))

سيوان له کاته ی پهنجه ی له کونه لوتی ناخنی بو له ناکاو بیروکه یه به میشکیدا هات، وتی :

((نەخشەيەكم ھەيە))

نەفرەتيە لە (با) دەچينت!))

قازیان به پیکهنینه وه وتی: ((تق کهی توانیوته نهخشه یه کی راست و گونجاو گه لاله یکهین.))

سێوان وتى: ((گوێ رادێرن ! سبهى شهو ههموو پێکهو بهرهو کونه ڕێوىيهکه دهڕۅٚين. کاتێك له کونهکه دێته دهرهوه ، ئێمهش لهوێ دهبين و ئنجا ، تهق... تهق... تهق...))

قازیان وتی: ((به لَیّ، نه خشه یه کی باشه، به لام پیّویسته له پیّشدا کونه ریّوییه که بدوّزینه وه چونکه ئیّمه تا ئیّستا نازانین کونه که له کویّیه؟)) سیّوان به دهم پیّکه نینیّکی گالته جارییه وه وتی : ((من ده زانم کونه کهی له کویّیه ده زانن له کویّیه که له کونی ژیّر پیره داره که ی ناو دارستانی سهر گرده که یه ؟))

۳- دەسىرىد:

مسام ریّسوی ووتی: ((ژنسه خوشه ویسته کهم، شیّوی ئه مشه و مان چی بیّت؟))
ژنه که وتی: ((مراوی ! به لیّن، پیّم وایه مراوی باشتره))
مام ریّسوی وتی: ((که واته ئه مشه و دو مراوی قه له و مان که و مان ده ویّست، یسه کیّکی بسو ده و یّست، یسه کیّکی بسو مناله کان. بسه لیّن بسیریّکی میارنج راکیشه!))

ژنهکهی وتی : ((باشسترین

مراوى قازيان! بهلام دهبيت زور ووريا بيت.))

ژنهکهی وتی : ((راسته! به لام لهگه ل ئه وه شدا هه رده بی ناگات له خوّت بی چونکه خوّت ده زانی ئه و سی که سه ده یانه وی بتکوژن!))

مام ريوى وتى : ((خهمى منت نهبين، وا رؤيشتم، خوا خافيز!))

ههرچهنده مام رینوی زور لهره ئازاتر بو که خوی بدا به دهستهوه، به لام له راستی دا نهیده زانی ئه وسی که سه له کوی خویان بو ناوه ته وه، به لام. ئیستا رین له دهره وهی کونه که بون و تفهنه گه کانیان له سه رین و هه ووه ها له شوینیک دا خویان حه شار دابو که (با) بونیان به لوتی مام ریوی نه گهیهنی.

مام ریّوی له کونه که سهرکه و ته سهره وه به لام لهده می کونه که دا وهستا. ئه و له کاتیکدا ته نیها سهری له کونه که هیّنابوه ده ریّ، خوّی دا به سهر هه درو ده ستی داو ته ماشیای تیاریکی ده ره وه ی کونه که ی کرد و بونیّکی کرد، ئنجا که میّکی تر سهرکه و ت و بونیّکی تری کرد، مام ریّوی به رده وام چاوی به هه مو لایه کدا ده گیّرا تا نه که ویّته ته له وه می که میّکی تر سه رکه و ت، ئیستا نیوه ی له شی له ده ردوه ی کونه که یه و به جوانی ده بینری الموّزه ره ش و هه ستیاره که ی به هم مو لایه کدا ده گیّرا و خیّرا خیّرا بوّنی ده کرد تا هیچ مه ترسییه ک له ئیارادا نه منترسییه ک له ئیارادا

مام ریوی ههستی به هیچ بونیک نهکرد لهبهرئهوه بریاری دا له کونهکه دهرچینه دهرهوه. لهناکاو گویی له خشپهیهك بو یا واههستی کرد گویی له خشپهیهك بوه. دهنگیک له خشهی گهلا دهچو. وهکو ئهوهی یهکیک پی بهسهر گهلای وشکدا بنیت.

مام ریّوی به بیستنی شهم دهنگه به ته واوی له سه رکونه که مت بو، بیّجوله و بیّدهنگ مایه و هوی کی هه نخست. مام ریّوی ماوه یه کی باش به و جوّره مایه و به لاّم ئیتر دهنگه که نه بیسترایه وه. مام ریّوی له به رخویه و و تی: ((ده بی مشکه کویّره یا گیانه و هریّکی بچوکی تر بوبیّت.))

مام ریّوی کهمیّکی تر له کونه که هاته دهره وه. به لام هیشتا به شیّکی له شی هه ر له ناو کونه که دا بو، ننجا به وریایی چاوی به ده وروبه ری خوّی دا گیّرا جگه له پیره داریّك که تریفه ی مانگه شه و له نیّوان لق و پوّپه کانییه وه ده دره و شایه و ه هیچی تری به دی نه کرد. ریّك له هه مان شویّن دا، مام ریّوی له پشتی داره که و ه بریسکه ی شتیّکی بینی که زوّری لیّوه نزیك بو تیشکی زیوین! روناکی مانگ! پارچه یه ك له مانگ!

مام ریّوی هیّشتا ههر لهسهر کونهکه بو، تهماشای شویّنی بریسکهکهی دهکرد و بیری دهکرددهوه: ((لهدهرهوهی کونهکه چ دهکات، کهوته جولّه، سهرکهوت... خوای گهوره، ئهمهلولهی تفهنگیّکه!))

مام ریّوی لهچاو تروکانیّکدا خوّی ههلّدایه ناوکونهکهوه. له ههمان کاتیشـدا وایدههاته بهرچاو که شتهکانی چوار دهوری سهرقهدی دارهکه دهتهقنهوه:

تەق... تەق... تەق...

هیشتا دوکه لی تفهنگه کان هه ربه ناسمانه وه بو، مامران و قازیان و سیوان له پشتی داره که وه ده رپه رین و په لاماری کونه که یان دا.

سيّوان يرسى: ((ئايا ييّكامان ؟))

مامران لایتیکی له کونهکهدا، له بازنهی روناکی لایتهکهدا، نیوهی روناکییهکه لهناو کونهکهو نیوهکهی تری له دهرهوهی کونهکه بو، چهند دلوّیه خویننیك و دوا به دوای ئهویش کلکه ریّوییهك دهبینرا...

سینوان دانهوییه و کلکه ریوییهکهی هه نگرت و به تورهییه وه و تی: ((به ر کلکی که و توه ، نه و ریوی نه به دفره رایکرد.))

 مامران وتى: ((ئەن حەيوانە نەفرەتيە له (با) دەچێت! زۆر درەنگ دەستمان ليٚكردەوه دەبوايه وهكو باڵنده هەڵمەتمان بردايه و هەر به ئاسمانهوه ليٚمان دايه.)).

سێوان ووتی : ((ئهو ڕێویيه نهفرهتییه نهیدهویست به خێرایی له کونهکهی بێته دهرهوه تا بتوانین به ئاسمانهوه لێی بدهین

سيوان دواى ئهم قهيه شوشهيهك شهربهتى سيوى له جنتاكهى دهرهينا، ئنجا وتى :

((ئەو تا سىن رۆژى تر دەتوانى لە كونەكەيدا بەرگەى برسىيتى و تىنويتى بگرى ئىتر دواى ئەوە ناچار دەبى بىتە دەرەوە.))

قازیان وتی : ((من ناتوانم سنی پۆژ چاوه پوانی ئه و بکهم. وه رن با چواردهوری کونه که ی هه لکولین و بیهینینه ده ره وه .))

مامران وتی: ((کهمیّك ئارام بگرن! بو به پهله بیر بکهینه و. له راستی دا ده توانین لهدو سه عات دا کونه کهی هه لکولین و له دهره وهی کونه که یدا بیکورین. ئیستا به لایه نی کهمه وه ده زانین کونه که له کوی یه.))

قازیان وتی: ((پیّم وایه ئهو کونه چهندین ریّوی تری تیا بیّ.)) سیّوان وتی:((زوّر چاکه، کهواته ژمارهیهکی زوّرتـری ریّویمـان دهبیّ. خـیّرا

دەست بدەنە خاكەنازەكانتان))

٤- بيله ترسناكهكان

لهناو کونهکه دا، ژنهکه ی به کاوه خو جی می کلکه قرتاوه که ی مام ریّسوی ده است هوه تساکو خوینه کسه ی بگیرسیّته وه

مام ریّوی وتی : ((ئازاری زوّره)) ژنهکهی وتی : ((بهلیّ، دهزانم، بهلاّم بسهم نزیکانسه برینهکسهت سساریّژ

```
دەبىتەورە. ))
```

یه کیک له بیچوه ریوی یه کان و تی : ((باوکه، خهفه ت مهخوّ، زوّر ناخایه نی له جیگه ی کلکه قرتاوه که کلکی ترت بو دهر دنته وه.

مام رێوى بهبى تاقەتى تەماشايەكى دەوروبەرى خۆى كردو، وتى :

((كلكم هەرگيز دەرنايەتەوە، دەبئ تا مردن بى كلك بريم ...))

ئه و شهوه مام ریّوی و خیّزانه که میچ خواردنیّکیان نهبو، بیّچوه کانی زو خهویان لیّکه وت، ژنه که یشی دوای که میّك خهوه کوتکی ئه ویش نوست. به لاّم مام ریّوی خهوی لیّنه که وت چونکه برینه که ی نازاری ده دا. مام ریّوی که وته بیر کردنه وه: ((زوّر باشه، من زوّربه خته وه رم که توانیم به سه لامه تی له ژیّس ده ستیان رزگارم بی. نیستا نه وانه شاره زای کونه که ن ده بی به زوترین کات نیره به جیّبه ییّن. نیستا نیمه هه رگیز هیّمنی به خوّمانه وه نابینین. ناه، چی به بٔ یٔ الینین. ناه،

مام رینوی سهری بهرز کردهوه و گوی هه نفست، ئه و دهنگه ی مام رینوی بیستی، ترسناکترین دهنگ بو بو ههر رینوییه هه لانه که یدا که گوی ی لیبیت، دهنگی بیل بو که ورگی زهوی هه نده دری و خاك و خونی سهر کونه که ی لاده دا... مام رینوی هاواری کرد: ((هه نست! خیراکه ن! نه وانه ده یانه وی لانه که مان هه ندرن و خوشمان له ده ره وه بکوژن.))

ژنهکهی ئاگاداری ئهم رووداوه نهبو، ههر له خهو ههستاو به دانیشتنهوه به هیّمنی پرسی: ((دلنیای ؟))

مام ریّوی ووتی: ((بهلّی، دلّنیام، گویّ رادیّره!))

ژنهکهی بهدهم ناله گریانهوه قسهکانی بهمام ریّوی بریو، ووتی: ((دهیاتهویّ منالهکانم بکوژن.))

مام ریوی وتی : ((ههرگیز!))

ژنهکهی ههر بهدهم گریانه وه وتی : ((ئازیزهکانم، دهیانه وی بینه ژوره وه.))

دەنگى ھەلكەندنى كونەكە دەگەيشىتە گوئو ھىلىدى ھىلىدى وردە بەردو كەستەكىش دەكەرتنە خوارەوە. يەكىك لە بىچوە رىنوىيەكان پرسى: ((دايكە! بەچ شىرەيەك دەمانكوڭن؟))

ژنهکهی لسه کیاتیکدا چاوه رهش و ترسیاوهکانی نهبله ق بوبون، و تسی : ((سهگهکان لهگه ل خزیان دههینن و ننجا...))

ژنهکهی نهیتوانی قسهکانی تهراو بکات و دووباره دهستی کردهوه به گریان، ههر بهدهم گریانهوه ههر چوار بنچوکهی هنایه تهنیشت خویهوه توند باوهشی پنداکردن. نهم دهنگه توقینه و بیروکهیه کی لای مام ریوی خولقاند. مام ریوی هاواری کرد: ((دوزیمهوه وهرن هیشتا کات ماوه، چون پیشتر بیرم لیی نهکردبووه؟))

يەكنىك لە بچوەكان پرسىي : ((باوكە چ بيرنىك ؟))

مام ریّبوی دیسانه وه هاواری کرده وه : ((ئهوهی، لهم سهرزه وییه دا که س نیه بتوانیّت له ریّوی یه ک خیراترو باشتر زهوی ههلّکه نیّ.))

مام ریّوی له و کاتهی دهستی به هه لکهندن کردبو، وتی : ((له دونیادا که س ناتوانی له هه لکهندن دا شان له شانی ریّوی بدات.))

خاکو خونیکی زور له پشتی سهری مام ریوییه وه ده چو به ناسمان دا. مام ریوی لهبه رخاتری رزگارکردنی گیانی شیرینی خویی و خیزانه که ی به بهله کاری ده کرد ، به هه رچوار په ل زهوی هه نده کونی ژنه که یشی به په له که و ته هاو کاری کردنی میرده که ی، هینده ی پینه چو بیچوه کانیش خویان گهیانده باوك و دایکیان

مام رێوی فهرمانی دا:((زیاتر ڕۅٚچ۪ڹ! ئێمه پێویستیمان به کونێکی قول ههیه تا گیانمان پزگار بکات))

بهههولّ و ماندوبونی مام ریّوی و خیّرانهکهی کونهکه ورده ورده دریّرْتر دهبو[.] تا گوّرا به تونیّلیّك، ههمویان کونهکهیان بهرهو قولاّیی دهبرد. مام ریّوی و ژنهکهی و چوار بیّچوی زیرهك و زیتهنّه خهریکی ههنّدهندن بون . هیّنده به خیّرای کاریان دهکرد، به ناسانی دهست و قاچیان له یهکتری جیا نهدهکرایهوه

ورده ورده دهنگیی بیلیه کان دور دهکه و تنسه وه دوای تیپیه پربونی نزیکه ی سه عاتیک مام ریوی وهستاو و تی: ((ئیتر به سه !))

ههموی دهستیان لهکار هه نگرت. گهرانه وه بو تهماشاکردنی نه و تونیله ی دروستیان کردبو، ههمو کرو بیده نگ بون، مام ریوی وتی: ((پیم وایه ئیتر بهس بیت چونکه ناتوانن هینده ی ئیمه هه نکهنن. ههر بزین و ماندو نهبن!)) ههمو دانیشتن و ههناسه یه کی ئوخه یان هه نکیشا. ژنه که ی رویکرده بیچوه کانی و، ووتی: ((ده بی بزانن نهگهر باوکتان نه بوایه ئیستا ههمومان کوژرابویس، باوکتان به راستی ریوی یه کی سه رسوره ینه ره...))

مام رێوى سەيرێكى ھاوسەرەكەى كردو ئەويش بەپێكەنين رەلامى دايەوە.

o- تراكتۆرە سامناكەكان:

مامران، قازیان و سیوان تا گزنگ خهریکی هه نکهندن بون، چانیکی گهوره یان لیدا، چانه که دروست ده کرا، به لام هیشتا کونه که دوایی یینه ها تبو که هه مویان په ست و ماندو بوبون.

مامران وتى: ((ئەم حەيوانە نەفرەتىيە لە (با) دەچىن! ئەم ھەلكەندنە تەگبىرى كى بو؟))

قازیان وتی : ((تهگبیری سیّوان بو.))

مامران و قازیان مورهیه کیان له سیوان کرد، سیوانیش له و کاته دا که شهریه تی سیوی ده خوارده و به توره ییه وه و تی: ((ئه و ریوی یه نه فره تییه م ده وی ایم مهری به ده بیگرم. لیره ناروم تا مام ریوی له کونه که ی ده رنه هینم و که و له که یشی به به رهمه یوانی ماله که مه وه هه لنه و اسم.))

- مامران له و کاته ی لهشه قه له وهکه ی دهله رانه وه و تی: ((تا توانیمان چالمان هه لکه ند له به رئه وه به م کارهمان ناتوانین مام ریّوی ده ستگیر بکه ین.))

قازیان ورگه زلهکهی وهرچهرخاند و سهری بهرزکردهوه و موّرهیهکی له سیّوان کردو، وتی : ((دیسانهوه پیّشنیازیّکی گیّلانهی ترت ههیه یا نا ؟)) سیّوان وتی: ((گویّم له قسهکانت نبه .))

سینوان قهت نهرویشتبو بو حهمام و خوی نهدهشوری بویه ههردو کونه گویچکهی پر بون له چلک و پیسی و وورده بنیشت و شتی تری له و بابهته ئهمهش گویی رور گران کردبو. لهبهرئهوه به دهنگیکی بهرز به قازیانی وت:

- دەنگت بەرز كەرەوە! تێنەگەيشتم چيت وت؟

قازیان هاواری کرد: ((ئایا هیچ پیشنیازیکی گیلانهی ترمان ههیه یا نا؟))
سیوان له کاتیکدا به پهنجه مله چلکنهکهی دهخوراند، وتی: ((بو ئهم کاره
پیویستیمان به چ شستیک ههیه؟ بهلی، ماشین... تراکتور... لهگهه بیلی
میکانیکی(حهفاره). به بیلی میکانیکی دهتوانین له ماوهی پینج دهقیقهدا مام
ریوی بهینینه دهرهوه.))

بیرۆکەیەکی خراپ نەبو، بۆیە مامران و قازیان دیسانەوە پیّی قاییل بونەوه. سیّوان وتی: ((زوّر چاکه، توّ، مامران لیّره بمیّنهرهوه ئاگاداربه تا مام ریّوی رانهکات. من و قازیانیش دەروّین تراکتوّرهکان دەهیّنین. ئهگهر مام ریّویش هاته دەرەوه به فیشهکیّك بیکوژه!))

سیوان به و قهدو بالا به رزه و ههنگاو زلانهیه وه به ریکه و تازیانی کورته بنهش به دوایدا رایده کرد. مامرانیش له ههمان شوین دا به تفهنگیکه وه به دیار کونه که و ه و هستا.

به زوترین کات، دو تراکتوری زهبهلاح و دو بیّلی میکانیکیان هیّنا. قازیان تراکتوریّکی لیّدهخوری و سیّوانیش تراکتورهکهی تریان.

رهنگی تراکتورهکان رهشبون و له جیاتی تایهی لاستیك، زنجیریان ههبو، ههر له زنجیری تانك دهچون. له دو دیوی ترسناك و بی بهزهیی دهچون. سیوان هاواری کرد، ئیمه ... لیرهین

قازيان قيراندي

بمرێ ... رێوي...

تراکتۆرەکان دەستیان به کار کرد. زۆر به خیرای خاکو خۆلی دەم کونهکهیان لادەداو بەرەو ییشهوه دەرۆپشتن.

هێزو خێرایی و تهکانه توندهکانی تراکتۆرهکان پیرهدارهکهی بهلادا خست، لهههموو لایهکهوه تـۆزو خـۆڵ دهچو به ئاسمان دا، نهمامهکان به خـێرایی دهکهوتن، دهنگی تراکتۆرهکان ئسهو ناوچهیهی ههراسان کردبو. لهناو تونێلهکهشدا ڕێوییهکان گوێیان لهو دهنگه تۆقێنهره گرتبو کـه لـه ژور سهریانهوه بهریا بوبو.

بێچوه ڕێۅۑيهكان دەيانپرسى: ((چ ڕۅيداوه؟ ئەوانە چ دەكەن؟)) ژنهكــهى بــهدەم گريانــهوه هـــهر بۆڵسەى دەهــات: ((بومەلەرزەيـــه! بسەڵێ بومەلەرزەيه!))

یه کیک له بیچوه ریوی یه کان و تی: ((ته ماشاکه ن، تونیله که مان تا دیت کورتتر ده بیته وه! ده توانم به ناسانی تیشکی خور ببینم.))

ههمو تهماشای دهمی تونیلهکهیان کرد. بهلی ادهمی تونیلهکه زور لییانهوه نزیك بو.

له روناکی دهمی کونهکهوه سیبهری دو تراکتوری زل و زهبهلاح و سامناك دهبینران مام ریوی هاواری کرد: ((تراکتوره بهدفه رهکان! بیلهکان! نهوانهیان هینناوه تا بمانگرن. زور چاکه! نیمهش نامادهین! بجهنگن تا بجهنگین! خانمهکهم! روّلهکانم! دهست پیبکهن، ههلکهنن... ههلکهنن... ههلکهنن... ههلکهنن...))

7- پٽشبرکئ:

ئیستا لهوی پیشپرکییه کی زور سهخت و دروار دهستی پیکردوه. پیشپرکی نیدوان تراکتورو ریوییه کان! زوری نهبرد چاله که زور گهوره تر بو دوای تیپه ربونی سه عاتیک، بیله کان خاکو خولیکی زوریان دهردا و چالیکی مهزنیان دروست کرد.

هیندی جار، ریوییهکان له هه لکهندنی تونیله که دا پیش تراکتورهکان ده که و تن و دهنگی زنجیری تراکتوره کان دور ده که و تنه و ها تنه و ساتانه دا مام ریوی ده بوت:

((چاریان دهکهین! دلنیام که ئیمه سه که نیمه سه که و توین!)) دوای چهد دهقیقهیه تراکتورهکان پییان دهگهیشتنهوه و به گرمو هوریکی زیاتره و دهیتوقاندن .

لهناکاو رێوییهکان چاویان به بیلاهکه کهوت که به دوری چهند پێیسه کهوت که به دوری چهند پێیسه که نیانهوه خوّلهکسهی بهردهمیانی لادهبرد

مام رێوی له کاتێکدا ههناسه بڕکێی پێکهوتبو، وتی:

((ئازيزهكانم، بهردهوام بن، ئيمه سهركهوتوين!))

له ههمان جیگهشدا مامران هاواری کرد: ((بهردهوام بن، ههر ئیستا به دهست دهیانگرین.))

سىيوان بە ئارەخەتىيەوە ئەراندى: ((ئىنمە تاكو ئىستا تەنائەت سىيبەرى رىيوىيەكەشمان ئەدىوە...))

مامران هاواری کسرد: ((هیششتا، نیا. بهلام لهو باوه پهدام هه چهند پیسه ک لیمانه وه دوره!))

قازیان هاواری کرد : ((یهکهمجار به سهتل سهری دهخهمه سهرهوه ننجا له توپهتی دهکهم.))

کاتی نیّوه روّژه هاتبو، هیشتا تراکتورهکان له گهرمهی نیشدا بسون، ریّوییهکانیش بیّبهخت و بیّچاره بوبون، ئیتر چالهکه به تهواوی فراوان و گهوره و قول کرابو. خاوهن کیلّگهکان بوّنان خواردنی نیوه روّیش دهستیان له ئیش ههانهگرت چونکه دهیانویست به زوترین کات کوّتایی به ئیشهکهیان

بهیّنن. جاروباریش قازیان له خوّشیدا هاواری دهکرد: ((ناهای... مام پیّوی لنرهیه.))

ئنجا له تراکتورهکهی دابهزی و دریدژهی به قسهکانی دا: ((هینی...! ههر ئنستا دهیکوژم))

مامران دهینهراند : ((ئیتر ههرگیز مریشکهکانمان ون نابن ،))

سێوان دەيوت: (ئيتر لەمەودوا شەوانە بە دواى راوكردنى مام رێوىدا كۆلانەو كۆلان ناكەس.)

به لنى، ههر سنكيان لهبهر تورهيى و ناره حه تى خهريك بو شنت دهبون و شنتانه شره فتاريان دهكرد.

سیوانی له پو لاوازو دریژو پیس، قازیانی کورته بنی ورگن شیتانه شوفیریان دهکرد. ههروهها به و په پی تواناوه کاریان به تراکتورهکان دهکرد و سودیکی بییایانیان له بیلهکانیش وهردهگرت.

مامران وهكو شيت دمينهراند:

((توند تر... توندتر...))

له سهعات پینجی پاش نیوه پودا نه گردیک مابو، نه دارستان و نه پیره دار جگه له چانیکی گهوره و قول هیچ شتیکی تر له شوینی خوی دا نهمابو.

تراکتۆرەکان بى ئامان كاريان دەكرد و لولىهى ئەگزۆزەكانيان چەشىنى گركان ئاگرى لىدەبارى.

ههرایه کی زوّر که بوه مایه ی خهوه ی خه لکی گونده کانی دهوروبه ریش بیّن بوّ ته ماشاکردنی خه دیمه نه سهیره و زوّر به سهرسورمانه وه له کهناری چاله که وهستابون و ته ماشای مامران و قازیان و سیّوانیان ده کرد...

- ئەوەتا لىرەيە. مامران! لەوى ئىشت چىيە؟ ئىرە ھەلكەنە!
  - ئيمه ريوىيهكمان دەوى.
    - ئێمه دەبئ شێت بين.

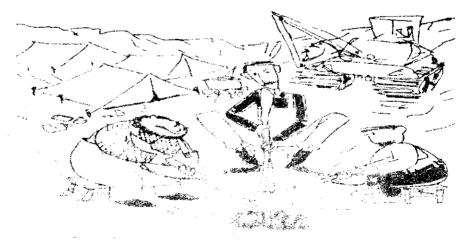
خەلكى ئەسەروى چائەكەوە پىيان پىدەكەنىن و گائتەيان پىدەكردن. پىكەنىنى خەلكى ئەسەروى چائەكەوە درىنى بەسەر سەختىيەكى زىاترەوە درىنى بەئىشەكەيان بدەن و بريارىش بدەن تا مام رىوى نەگرن دەست ئەكارھەئنەگرن.

٧- ههرگيز ريگه نادهين مام ريوى رابكات:

له سهعات شهشی پاش نیوه پون سیوان و قازیان تراکتوره کانیان کوژانه و و دستیان له کار هه نگرت.

ئهمرق ئهوهنده بهسه، به هوی قورسی کارهکانیانه وه زوّر ماندو بون ههروه ها برسی و تینوش بون. لهسهرخوّ به ره کهناری چاله که روّیشتن که کونه ریّوییه کهی لیّبو. سیّوان له توره یی و ناره حهتی دا سور ههلگه رابو. قازیانیش جنیّوی ناشیرینی به مام ریّوی ده دا

مامران له و كاتهى لهبهر ناقولايى چالهكه به زمحمهت ههنگاوى دهنا، وتى: ((ئهم ئاژهله نهفرهتيه له (با) دهچێ! ئيستا چ بكهين ؟))

سێوان وتى: ((هەر ئێستا پێتان دەڵێِم كە چ بكەين. بەڵێ، دەبێ نەھێڵێن بە ھىچ جۆرێك مام ڕێوى را بكات.))

قازيان قسهكاني سيواني سهلماند .

- يەلىن، نابى بهيلين مام ريوى را بكات.

سێوان بهدهم هاوارهوه سهری برده ناو کونهکهوه و نه پاندی: ((جهنابی مام پێوی خوٚ گوێت لێبو هێشتا ؟! ئیشمان تهواو نهبوه، ناپوٚینهوه تا نهتکوژینو وهکو شتێکی پیس لهناوت نهبهین،))

ئه و سن پیاوه له کاتیکدا له به رق و توره یی ده ستیان ده له رزی، ده ستی یه کتریان گرتبو، و جنیوی ناشیرینیان به مام ریوی ده دا، جاریکی تر زور به جیدی سویندیان خوارده وه تا مام ریوی ده سگیر نه که ن، بو ناو مال و حالی خویان نه که رینه وه.

قازیان پرسی: ((ئیستا ج بکهین؟))

سێوان له و کاته ی خوّی دانه واندبووه به قازایانی وت: ((توّ دهنێرینه خواره وه بوّ نه دوه کونه که بوهستی و چاودێری کونه که بکه یت تا مام پێوی رانه کات.))

قازیان که دهیویست بروات، وتی: ((من ؟! نا ! دهبی خوت برویت، گیله پیاو!))

سيوان پيكهنى و دانه پيس و ترسناكهكانى دەركهوتن.

قازیان دریّرهی به قسهکانیدا: ((دهبی تهنها کاریّك ئهنجام بدهین، بهلّی ا دهبی بیکوژین. شهو و روّژ لیّره دهمیّنینهوه و چاودیّری کونهکه دهکهین تا ناچار دهبی بیّته دهرهوه.))

مامران، قازیان و سیوان یه کیکیان راسسیارد که به زوتریس کسات له کینگه کانیانه و خیوهت و قهره وینه و کورسی و خواردنیان بر بهینن

٨-برسٽيتي رێوييهکان نهست پێ نهکات:

ههر ئهو شهوه سئ خیوهت له دهوری کونهکه بن مامران، قازیان و سینوان ههدر نه شهوه سئ خیوهت له دهرهوهی خیوهتهکانیان خهریکی شیو خواردن بون. مامران سئ مریشکی قه لهوی سورهوه کراوی لهبهردهستدا بو. قازیان شهش کولیرهی گهورهی پیبو که دوتویان پر بون له دل و جگهری قاز، بن سینوانیش دوگالونی گهورهی شهربهتی سینویان هینابو. ههرسینکیان تفهنگهکانیان له تهنیشت خویانهوه دانابو.

مامران ههستایه سهرپی و یهکیک لهمریشکهکانی نزیک کونهکهی خستهوه و هاواری کرد: ((مام ریّوی دهتوانی بوّنی بکهیت؟ چهند مریششکیّکی بهتامه؟ بوّچی نایهیت پریّکی پیا بکهیت و بیخوّی؟))

بۆنى مريشكه سورەوەكراوەكە ناو تونيلەكەي گرتەوە.

یه کیک له بیچوه کان وتی: ((باو که، نایا ناتوانین زور به وریایی و مارئاسا بچینه سهری و نه و مریشکه له دهستیان بفرینین؟))

مام ریّوی وتی : ((نا، ناتوانین، ئهمه ریّك ههمان ئهو شتهیه که ئهوان مهبهستیانه .))

بێچوهکان بهدهم ناڵهو گریانهوه وتیان : ((بهلام ئێمه برسیمانه، تاکهی دهتوانین بهرگهی برسێتی بگرین؟))

مام رێوی و خێزانهکهی وهلامیان نهدانهوه...

که دونیاش تاریك بن قازیان و سنوان گلۆپه گهورهكانی تراكتۆرهكانیان ههلكردو روناكییه کهیان کرده کونهکه.

سيّوان وتى: ((ئيّستا پيّويسته به نوّره ئيّشك بگريـن. دو كـهس دهخـهون و يهكيّكيش به خهبهر دهبيّ، ياشان نوّره يهكيّكي تره.))

مامران وتی: ((چیه؟ ئهگهر مام ریوی کونیکی تر بکات و له شوینیکی ترهوه بیته دهرهوه، دهبی چ بکهین؟ ئایا بیرتان لهو مهسهلهیه کردوّتهوه؟))

مامران وتی: ((چیه؟ ئهگهر مام ریّوی کونیّکی تر بکات و له شویّنیّکی ترهوه بیّته دهرهوه، دهبی چ بکهین؟ ئایا بیرتان لهو مهسهلهیه کردوّتهوه؟))

سێوان له کاتێکدا واخوٚی پێشان دهدا که ئاگاداری مەسەلەکەيە، بە پەلە وتی: ((ھەڵىەتە بىرم لێکردۆتەوە!))

مامران دریدژهی به قسهکانی دا: ((زوری لهسهر مهرو، نهگهر شتیك دهزانی، مهدشارهوه.))

سێوان له کاتێکدا به پهنجه گوێچکه پیسهکهی دهخوراند، رویکرده مامران و، وتی: ((چهند پیاو له کێڵگهکهت دا کار دهکهن؟))

مامران وتى: ((٣٥ كهس))

قازیان وتی: ((منیش ۳٦ کریکارم ههیه.))

سیوان وتی: ((خوشم ۳۷ که سم هه یه. تیکرا هه موی ده کاته ۱۰۸ که س. ده بی پیان بلین هه مویان لیره ناماده بن و هه ریه که یان لایتیک و تفه نگیک له گه ل خوی دا بهینیت. نه و کاته هیچ ریگه یه ک بو راکردنی مام ریوی نامینیته وه.)) به مجوّره یه کیک روشیت بو کیلگه کان و هه ر نه و شه و ۱۰۸ پیاو له گه ل ۱۰۸ تفه نگ و ده مانچه و چه کی کوشنده ی جوّراو جوّر و ۱۰۸ لایت به هه مو لایه کدا با و به ده و که و تنه نیشک گرتن.

مامران، قازیان و سینوان ههریه کهیان به تفهنگیکه وه لهسته رکورسییه ک دانیشتبون و تهماشای کونه کهیان ده کرد. زوریش پیکه وه قسهیان نهده کرد. چاو هروانی هاتنه ده رهوه ی مام ریوی بون.

زۆرجاریش مام رینوی نزیکی دهمی تونیلهکه دهکهوتهوهو بونی دهکرد و ننجا دهگهرایهوه و دهیوت: ((هیشتا نهرویشتون .))

ژنهکهی دهیپرسی: ((ئایا دلنیای؟))

مام رینوی دهیوت: ((بهلی، دلنیام، دهتوانم لهدووری دوکیلومهترهوه بونه ناخوشه کهی سیوان دهست نیشان بکهم. بونی گهنیوی لیدیت!))

9- مام ريّوي پلانٽيکي ههيه:

سىنشەو، و سىن رۆژ چاوەروانى دريدژەى كيشا. لىه رۆژى سىييەمدا مامران پرسى : ((ئەرى، ريوى تا چەند رۆژ دەتوانىي بەرگەى برسىيتى و تينويتى بگرىی؟.))

سێوان وتی: ((رێوی ناتوانیت ماوهیهکی زوّر به برسێتی بمێنێتهوه، ههر زوّر زوو ناچار دهبێت بێته دهرهوه!))

سێوان قسهکانی راست بون، لهناو تونێلهکهدا ڕێوییهکان به هێمنی گیانیان دهسپارد.

يهكيك له بينچوهكان پرسى: ((ئاخ بۆ قومينك ئاو... باوكه ... ئايا ناتوانين كاريك ئەنجام بدەين؟... ئايا ناتوانين به خيرايى رابكهين؟... باوكه لهوانهيه تۆزيك شانسمان ههبى... وانيه؟))

مام ریوی لهسه رخق وتی: ((نهمهیشت برونه ده رهوه تا روبه روی چه که کانیان نهبنه وه، نیوه م لیره دا هیشتوته وه تا به هیمنی و نارامی گیان بسپیرن.))

مام ریوی ماوه یه کی زور قسهی نه کرد. به بیده نگی دانیشتبو، و چاوه کانیشی نوقاند بو ته نانه تا گوی کی لینه بو نه وانه ی تریش چ ده لین.

مام رینوی بیری دهکردهوه چون رینگهیه بدورینهوه بو دهرباز بون. ژنهکهی تهماشایه مام رینوی کرد. مام رینویش بهههمان شیوه تهماشای هاوسهرهکهی کردهوه.

ژنهکهی لهسه رخو که و ته جوله. له ناکاو تروسکاییه ک له چاوانی مام ریوی دره و شایه و .

رنه کهی ههستی پیکرد و لی پرسی: ((ده ته وی شتیك بلی ی؟!))

مام رێوی وتی : ((پلانێکی بچکوٚلانهم ههیه ،)) بێچوهکان پرسیان: ((پلان اً... باوکه...چ پلانێك !)) ژنهکهی وتی: ((خێراکه، قسه بکه،))

مام ریّوی هه ستایه سهرپیّو هه ناسه یه کی هه لکیشا، له کاتیّکدا سهری دانه واندبو دوباره دانیشته وه، وتی: ((نا... پلانیّکی گونجاو نیه... نا ... ناتوانن.))

يهكيك له بيچوهكان وتى: ((بۆچى نا ، باوكه ؟))

مام ریّوی وتی: ((چونکه دهبی زیاتر زهوی هه لکه نین و روّچین، ئیستایش دوای تیّپهربونی سی شهو، و سی روّژ بهبی خواردن و خواردنه وه ئیتر هیّزو توانای ئه و کاره مان نه ماوه))

یهکیّك له بیّچوهكان وتی: ((بهلّی باوكه... پیّمان ناكریّ... ناتوانین))
بیّچوهكه له پشتی باوكییهوه پرتهی كردو دریّژهی به قسـهكانی دا: ((بهلّی ...
ئیمه ناتوانین... بهلام خوّ توّ دهتوانی))

مام ریّوی چاویّکی به منالّه کانی دا داگیّرا و خهنده یه کی کیردو که و ته وه بیر کردنه وه: ((چهنده منالّه کانم باشن! له سه ره مه رگدا ده ژین سی شهو، و سی پوژه هیچیان نه خواردوه له گه ل نه وه شدا هه رکوّل ناده ن! که واته ده بی نه هیّلم بمرن!))

مام رِیْوی وتی: ((زوْر باشه، ئیّمه ههولّی خوْمان دهدهین!))
یهکیّك له بیّچوهکان پرسی: ((باشه باوکه، ئیّستاپیّمان بلّی، ئیّمه چیمان له
دهست دیّت تا ئهنجامی بدهین؟))

له و کاته شدا ژنه که ی به پیوه و هستابو. لهبه ربی خواردن و بی ناوی حالی له هه مویان په ریشانتر بو وتی: ((باوه پناکه م هیچم پیکبریت.))

مام ریّوی وتی: ((رِوّله کانم، دایکتان راست ده کات، وهرن با خوّمان ئهم کاره ئهنجام بدهین.))

۱۰ - کولانهی ژماره پهکی مامران:

مام ریّوی له کاتیّکدا بیری له ریّگهیه کی قه دبر ده کرده و ه ، و تی: ((پیّویسته کاریّکی ئالوّرو لیّزانانه نهنجام بدهین ،))

ئیتر خوّی و ههر چوار بیّچوهکهی دهستیان بهههلّکهندن کرد. کارهکهیان زوّر به سستی بوّ ههلّ دهسورا بهلام زوّر به ئازایانه و بویّرانه کاریان دهکرد و ورده ورده تونیّلهکهش بوّ پیّشهوه دهروّیشت.

يـهكيّك لـه بيّچوهكانى پرسـى: ((باوكـه ... زوّر حـهز دهكـهم بــزانم بــوّ كــويّ دەروّين؟))

ماوهیه کی زور هه مو خه ریکی هه لکه ندن بون چه ندیکی خایاند؟ نازانن، له به ر تاریکی تونیله که شهو، و روز له یه کتری جیانه ده کرانه وه

سهر ئهنجام کارهکهیان دوایی پیهات و مام پیوی فهرمانی دا، دهست لهکار هه نگرن. پاشان وتی: ((ئیستا دهبی ژور سهرمان کون بکهین، تا بزانین بهکوی گهیشتوین. هه نهدید دهزانم به کوی گهیشتوین. به لام دهبی دلنیابم لهوهی کههه نه کردیی.))

ریوییه کان زور وریایانه دهستیان به هه لکه ندنی ژور سه ریان کرد تا گهیشتنه شتیکی رمق که به ناسانی کون نه ده کرا.

مام پیوی ئه و شت رهقهی تاقیکردهوه، ننجا وتی: ((نهمه داره. نیمه گهیشتوین به تهخته دارهکان.))

يهكيك له بيچوهكان پرسى: ((ئەمه ماناي چيه؟))

مام ریوی وتی: ((مانای ئهوهیه ئیمه لهژیر ژوریکین، کهمیک دان به خوتان دا بگرن تا به نهسیایی تهماشایه کی بکهم.))

مام پیوی زور به وریایی و لهسه رخو یه کیک له ته خته کانی ناو ژوره که یه بو سه ره وه هه ندایه و میایی و له سه ره وه کرد، هه مو خویان هه ندایه خواره و ماوه یه که چهاوه پوانی بون به نام هیچ شتیک روینه دا. مام پیوی دوباره سه رکه و ته وی ته خته یه کی تری هه ندایه وه. پاشان زور به وریایی سه ری له نیوان کونی ته خته کان برده ژوره وه،، زور به خوشی و شادییه وه و تی:

((سەركەوتىن! سەركەوتىن!))

مام ریّوی چوه سهرهوه و له خوشیان که و ته سه ماکردن : ((وه رنه سه رهوه.. خیراکه ن. وه رن ، ته ماشیاکه ن. خوشه و پسته کانم، چهند چهند دیمه نیکی جوانه! نه مه جوانترین دیمه نی سهر روی زهوی یه بر پیوی یه برسییه کان.. خوای گه وره!))

هـهر چـوار بێچـوه ڕێوىيهكـه چونـه سـهرهوه چاويـان بـه ديمـهنێكى زۆر سهرسورهێنهر كهوت!

حەوشەيەكى گەورەى تۆكمەو قايم كە پر بوو لـە مريشك. مريشكى سىپى، قاوەيى، رەش، دەيان... سەدان...

مام ریّوی هاواری کرد: ((کولانهی رَماره یه کی مامران! نهمه نه و شویّنه یه که بریارم دا بیدوّرمه وه.

رۆڵەكانم، ئايا ئەمە روداويكى سەيرو سەمەرە نيسە.. ئيسىتا پيم وايسە بارى ژيانمان زۆر لە جاران باشتر دەبى..))

بيٚچوه ريٚوييهكان له خوشيان كهوتنه مريشك گرتن

مام ریّوی فهرمانیدا: ((کوّرپهکانم! راوهستن! شیّت مهبن! بگهریّنهوه! بوّچی له ژیانی خوّتاندا رهچاوی رهوشتی جوان ناکهن؟ پیّویسته له پیّش خواردن دا ناو بخوّنهوه .))

ریوییه کان گهرانه و م بوبه شی ناو خواردنه وه و تیر ناوی ساردیان نوش کرد. مام ریوی سی مریشکی قه نهوی هه نبرارد و نه چاو تروکانیکدا پری پیاکردن و ههرسیکیانی به دان گرت.

ئنجا فهرمانی دا: ((با بگهرێينهوه بن تونێلهکه دهبی به زوترين کات لـێره برۆين. خێراکهن! دوانهکهون

خيرا.. ئيستا خواردنى به چيژو بهتاممان ههيه پيويسته ههرچى زوتره ئيره بهجي بهيلين.))

رێوىيەكان بە ريز لە كونى كولانەكەرە بۆ تونێلە تارىكەكە گەرانەرە.

مام ریّوی تهختهکانی سهرکولانهکهی زوّر به وریایی و لیّهاتویی وهکو جاران دانایه وه تنا کهس پهی بهم ریّگه شارآوه یه نهبات. پاشان ئاماژهی بو بیّپوه گهورهکهی کردو، وتی: ((کورهکهم، ئهم سیّ مریشکه قه نهوه بگره و بروّ بوّلای دایکت و پسیّی بنی خواردنی میوانی یه کاماده بکات ، ههروه ها پسیّی رابگهیه نه ئیّمه ش دواناکه وین ههرئه وهنده مان پسی ده چیّت تا به شسی میوانی یه کی تر خواردن دابین دهکهین.))

۱۱ –موژدهیهك بغ هاوسهرهکهی مام رپیوی:

بێچوه ڕێوىيەكە ڕێگەيەكى دورودرێڗٛى لەپێۺ بو تا بگاتە لاى دايكى بۆيە بۆ تەنھا ساتێكيش لە ھيچ شوێنێك خۆى گير نەكرد بنچوه رنوییه که ههر که چاوی به دایکی کهوت، به دهنگنکی بهرز هاواری کرد: ((ههنسه! سهرنج بده، تهماشاکه چیم بز هنناوی!))

دایکی لهبهر ئهوهی ههرگیز چاوه پوانی خواردن نهبو بۆیه چاویکی کردهوه و سهرنجی مریشکهکانی داو، وتی: ((چ خهوو خهیالیکی خوشه!)) دوباره چاوی نوقاندهوه.

بنچوهکه هاواری کرد: ((دایکه نهخهوهو نه خهیاله ، مریشکی راستهقینهن . رزگارمان بو . ئیتر له برسان نامرین .))

خاتو رِیّوی ههردوچاوی کردهوه و به دانیشتنه وه ههناسه یه کی هه لکیشا: ((کوریه ی شیرینم! له کوی نهم مریشکانه تان دهست که وت؟))

بێچوهکه به شادمانییهوه، وتی: ((له کولانهی ژماره یهکی مامران! ئێمه بهردهوام خهریکی ههڵکهندن بوین تا تونێلهکهمان گهیانده ژێر کولانهکه، ئنجا چوینه ناو کولانهکهوه بهدرێژایی تهمهنمان مریشکی گهورهو قهڵهوی لهو جوّرهمان نهدیبو باوکم دهیوت دهبی داوهتێك بکهین.. ههرئێستا ئهوانیش دهگهرێنهوه.))

جوانی دیمهنی خواردنه که گیانیکی تازه ی به خاتو ریدوی به خشی بزیه ههستایه سه رپی و تنی : ((به نی راست ده کات داوه تیکی گهوره! له راستی دا ده بی نه که نه که و اردنه دا بیکه ین به جه ژن ... ناه ... خوای گهوره ، باوکت چ ریوی یه کی سه رسوره ینه ره! خیراکه رونه!))

خاتوو رێوی دوای ئهم قسانهی دهستی کرد به پاککردنی مریشکهکان. لهو لایشهوه مام رێوی دهیوت: ((خوٚشهویستهکان، ههر ئێستا پێویسته بیر له ههڵکهندنی تونێلێکی تر بکهینهوه.. ههڵبهته ئهمهیان ئاسانتره... ...خێراکهن ... لێرهوه... تائێره...

یه کیک له بیچوه رینوی یه کان پرسی: ((له کوی وه .. تا کوی (.)) مام رینوی وتی : ((به بی پرسیار .. ته نها هه لکه نن و هیچی تر .))

١٢- خالخال:

مام ریّوی و سسی بیّچوه که ی بسه جـوش هاتبون و بـهریّکی و بسه خـیّرایی تونیّله که یان هه نده که ند. هه رچه نده برسیان بو به نام ده یانزانی پاش ماوه یه کی تر داوه تیّکی گهوره و چهوریان ده بی مام ریّوی که میّك بیری لـه خاوه ن کینٔنگه کانیش کرده وه. ئه و کینّگه دارانه ی له ده ره وه دانیشتبون و چاوه پوان بون تا مام ریّوی ده رچیّته ده ره وه. له کاتیّکدا مام ریّوی نه ك هه ر مه به ستی نه بو بچیّته ده ره وه به نکو به شادییه وه به بی نه وه ی خاوه ن کیننگه کان به خوشیان به خوشیان خوارد نه که شـی ی و درده گرتـن بـاد

كردنهوهيهكى خراپ نهبو.

مام رِیّوی وتی: ((بهردهوام بن.. هیّشتا زوّرمان ماوه.))

لهناكاو له ژوور سهريانهوه گوييان له دهنگيك بو كهوتى: ((كي بو ليرهوه تيپهري؟))

ریوییهکان بهو دهنگه حهپهسان و تهماشایهکی ژور سهری خویان کرد، ورده ورده کونیکی بچوك له بنمیچی تونیلهکه پهیدا بو و کهللهی گیانه وریکی کولکنی ییست نهرم دهرکهوت.

مام رِیّوی وتی: ((ئەمە گۆر ھەلْكەنەيە.))

گیانه وه ره که هیشتا به باشی نه یده زانی ئه وانه کین، و تی: ((ناوم خانخانه و چی؟ ریوی؟ خوای گه و ره ریگه م ویل کردوه سی پوژو سی شه وه به ده وری کونیک دا ده خوایی مه و به بی نه وه ی بزانم له کویم))

خالضان، کونی بنمیچه کهی گهوره تر کردو خوی هه لدایه خواره و له ته نیشتی مام ریوییه فوی گرته و دوا به دوای شهویش گیانه و هریکی بیکولانه ی ترکه کوری خالفان بو خوی فریدایه خاوره و ه

خالخال به جوّشهوه پرسی: ((دهزانی ههوالی سهرهوه چیه؟ گهرهلاوژییهکی بی سهروبه ر به به به به به به نیوهی دارستانهکه ویّران کراوه، چهکدارهکان ههمو لایهکیان تهنیوه. تهنانه به شهویش ناتوانین له لانهکانمان بچینه دهرهوه، برسیّتی و تینویّتی خهریکه ههموومان لهناو دهبات .))

مام رێوي پرسي: ((ئێمه! مهبهستت له ئێمه چيه؟.))

خالُخال وتی: ((ههمو ئهو گیانهوهرانهی لهم ناوچهیهدا ده ژین؛ من، مشکه کویره و کهرویشك و ژن و مناله کانمان تهنانه ت مشکی خورماش که ده توانی به نهینی بو ههمو شوینیک بروات، ئیستا خوی و ژن و ههر شهش مناله کهی له لانه کهی من خویان شاردو ته وه. ده توانین بوچ لایه که بچین؟ ها؟ پیم بلی جهنابی مام ریوی! له و باوه ره دام به م نزیکانه ههمومان له ناو ده چین.))

مام رێوی سهرنجی ههرسی بێچوهکهیدا و پێکهنینێکی بوٚکردن. بێچوهکانیش به پێکهنین وهلامیان دایهوه. پێکهنینێکی به مانای ئهوتوٚکه رازێکی شاراوهی تیا بهدیدهکرا.

مام ریّوی وتی: ((خالفالی ئازیز و بهریّز، قسمهکانی تمو ئسه مانایسه دهبه خشیّکه ههموی خهتای منه.))

خالخال به تورهییهوه وتی: ((بهلی، خهتای تویه، دلنیام لهوهی ئهو خاوهن کیلگه نهفرهتیانه تا نهتگرن لیره نارون. دلگرانم! چونکه ئهو گیانهوهرانهی لهم ناوچهیهدا دهژین بهبی تاوان لهناو دهچن.))

خالخال دانیشت. له کاتیکدا ههر دوقاچی به چوار دهوری بیچوهکهیدا گریدا بو لهسه رخق وتی:

((ههمو لهناو دهچین، ژنه کلولهکهشم لهبهر لاوازی و برسیتی ناتوانیت یهك بست زهوی ههلکولیت))

مام ریّوی بهدهم پیکهنینهوه وتی: ((ناره صهت مهبه، خیّزانه کهم خهریکی ناماده کردنی داوه تیّکی گهوره یه، داوه تی گوشتی مریشکی قه لهو!))

خالْخال بهدهم نالهوه وتى: ((بيدهنگ به! پيويست ناكات گالتهم پيبكهيت. لهمه زياتر بهرگه ناگرم.))

یه کیک له بیچوه کان وتی: ((باو کم راست ده کات.. گالته ت پیناکات. مریشکی زورمان ههیه.

مام ریوی دریزهی به قسه کانی دا: ئیستا به قسه ی ئیوه بی ههمو شتیك خه تای منه ، که واته منیش داوه تان ده کهم. تق ، مشکه کویره ، که رویشك ، مشکی خورما و ژن و مناله کانتان ، به گویره ی پیویست خوارد نمان هه یه به لینتان پیده ده م که برسیتی نه میننه و ه .))

گۆپ ھەڵكەنە پرتەو بۆلەيەكى كرد: ((راست دەكەيت؟! توخوا راست دەكەيت؟ مام پۆوى دەستى بۆ لوتى خالخال بردو، وتى: ((بۆنى بكه! دەزانى ئىمه له كوى بوين؟))

خالْخالْ پرسى : ((له كوي بون؟))

مام ریّوی وتی: ((ریّك لهناو كولانهی ژماره یهكی مامران.))

خالَخال به سهرسورمانهوه، وي ت: ((نا؟!))

مام رینوی لهسه قسه کانی به رده وام بو: ((به نی. به لام ئیستا له کویین و ده مانه وی بو کوی بروین، نه وه یان پهیوه ندی به توه نیه، ته نها له دوای ئیمه وه وه ره، به راستی! تو ده توانی له هه لکولین دا یارمه تیمان بده یت. خالخاله خنجیلانه که شه با بگه رینته وه بسولای دایکسی و ئه و موژده خوشه ی پین رابگه یه نی))

مام ریّوی دوای نهم قسانهی رویکرده خالفاله خنجیلانهکه و ، وتی: ((پیّیان بلّی که مام ریّوی داوه تیّکی گهورهی بن کردون، ننجا ههمویان بهیّنه بن نیّره و لیّرهشهوه نهم ریّگهیه بگرنه بهر تا دهگهنه شویّنی داوه تهکه.))

خالخاله خنجیلانه که وتی: ((بهلی، مام ریّوی! بهلی گهورهم! راست دههرموی گهورهم! سویاست ده کهم!))

زۆر به پەلەق بە خیرایی سەركەوتە سەرى و خۆيكرد بە كونى بنمیچەكەداق لە چاق تروكانیكدا دیار نەما.

۱۳ - ههمباره گهورهکهی قازیان:

خالخال رویدهمی کرده مام ریّوی و لیّی پرسی: ((ریّوی ئازیز، بوّچی کلکت قرتاوه؟))

مام ریّوی وتی: ((خالْخالْ، تکایـه سهبارهت بهم مهسهلهیه قسهم لهگهلّدا مهکـه، چونکـه ئـهم مهسـهلهیه زوّر بیّزارم دهکات.))

ب بیدهنگی خدریکی لیدانسی تونیلیکی نوی بون، له راستیدا خالخال له ههلکولین دا وهستایهکی

زرنگ و لیهاتوبو. خالخال له ئیش کردن دا وادههاته به رچاو له جیاتی چوار دهستوپی، سهدان دهست و پی ههبی، تونیله کهش به خیرایی بوپیشهوه دهرویشت.

زۆرى نەخاياند گەيتشنە ژێر تەختە دارەكان. مام رێوى لەو كاتەى پێدەكەنى و دانە سپييەكانى جير دەكردەوە، وتى: ((خالخالى ئازيز، ئەگەر ھەلەم نەكردبى ئێستا لە ژێر كێڵگەكەى قازيانى چروكين

له راستیدا له باشترین شویّنی کیّلگهکهیدا سهقامگیر بوین.)) بیّچوه ریّوییهکه ورتهیهکی کرد: ((قازو مراوی!))

دوا به دوای شهوهش ههردهمی دهلستهوه و، ورتهی دههات! ((گۆشتاوی بهتامی قازو مراوی! قازی گهورهو قهلهو!))

مام ريوي وتي : ((زؤر راسته !))

خالْخالْ پرسى: ((له ژير ئهم زهمينه دا چۆن بزانين ئيره كوێيه؟))

مام پیوی بهردهوام دانی جیر دهکردهوه، وتی: ((ههمو شویننیکی ئهم سی کیلگهیه، وهك ناولهیی دهستم شارهزام، بق من زوّر ئاسانه لیرهوه شتهكانی سهر زهمین بدوزمهوه.))

مسام ریسوی سسه رکه و ته خته یسه کی هه ندایسه و اسه و مسام ریسوی سسه رکه و ته خته یسه کی هه ندایسه و اسه و برده ته خته یسه کی ته خته کانه و میده و برده ژوره و هاواری کرد: ((به نی ته واوها توین، نافه رین بق جاوه تیژه کانم! و هرن، ته ماشاکه ن.))

خالخال و سن بیچوه ریوییه به به به به به به به به بینینی نه و دیمه نه و دیمه و به بینینی نه و دیمه نه و دیمه به و توانای قسه کردنیان نه ما . نه و دیمه نه ی پیش چاویان له خه و ، و خهیالی ریوییه ده چو . نا . . چه شنی به هه شتیك بو بخ گیانه و ه ره برسییه کان . مام ریوی رویکرده خالخال و ، وتی: ((خوشه ویسته که م، کاکه خالخال ؛ نه مه همباره گه و ره که و قازیانه ، نه م شته به تام و بویانه دوای نه و هی له کیلگه که ی ناماده ده کرین ، ده هی نروه و لیره شه و م و انهای بازار ده کرین .))

ئهم ههمبارهش له کولانهی مریشکهکانی مهامران دهچوو بریتی بوله حهوشهیهکی گهوره که چواردهوری به دیواری توّکمه هه نچنرابو سهرتاپای دیوارهکان پر بوون له جوّره رکیّك (قهفهس) که بنندیان دهگهیشته بنمیچهکه. ئهو رکانه پر بوون له قهنهوترین ، و چاکترین و گهورهترین قازو مراوی پاککراو و ئامادهکراو.

به کاریته ی هه مباره که شه وه نزیکه ی سه دپارچه گوشتی دو که لاوی و په نجا پارچه گوشتی سویر کراو هه لواسرابون مام ریّوی له خوشیان به ده م سه ماکردنه وه و تی: ((له م دونیایه دا که س ئه وه نده ی ئیوه به خته و هر نیه. ئه و شتانه ی به رده متان ده بینن چه نده دلّگیر و جوان و نایابن ؟))

دوای چهند ساتیک خالخال و ههرسن بیچوه ریوییهکه بهبی خواستی خویان بهره خواردنهکه رویشتن و پهلاماری خواردنهکهیان دا.

مام رِیّوی فسهرمانی دا: ((ئسارام بگسرن، ئهمسه داوه تسی منسه لهبهرشهوه مسن ههنسانده بریّیرم،))

له و کاتهی ههمو دهمیان دهلستهوهبو دواوه گهرانهوه. مام پیّویش لهسهرخوّ که و ته سهرنج لیّدان و تاقیکردنهوهی خواردنهکان.

مام ریّوی لیکه که ی ده می قووتدایه وه که وه کو تاله ده زویه کی سپی شوّره وه بوبو. ئنجا وتی، پیّویست ناکات ژماره یه کی زوّر ببه ین. نابی کاریّکی ئه و توّ بکه ین که پیّمان بزانن.. ته نها چهند دانه یه کی باش هه لَده بژیرین. له به رئه وه سه ره تا به چوار مراوی قه له و دهست ییّده که م.))

مام ریّوی دوای نهم قسانه ی چوار مراوی گهوره و قه نه وی جیاکرده وه و و تی: ((
زور حه زیان نی ده که ن. هه قه قازیان له به رخاتری نهم کاره ی له به رده م خه نکی دا
خه نایب تی بکری ... زور چاکه خانخان . یارمه تیم بده تا بییانه ینمه خواره وه .. و نی نی وه شیره ... خوای گهوره . بوچی خواره وه ... خوای گهوره . بوچی ناو به ده متانه وه ناوه ستی بینم خراپ نیه نه گهر چه ند قازینی شه که ن خوای گهوره ... نی و تا نیستا له م جوّره قازانه تان بینیوه به در استی دا نیره له چینشتخانه ی گهوره پیاوان ده چینت .. ناگاداربن .. به هیمنی! .. لیره وه .. چ ده نین بو دو پارچه گوشتی دو که نوی با ده خانخان ده زانی من بریارمدا نه و گوشتنانه بو دو پارچه گوشتی دو که نوی با ده نام به یه یژه یه دا سه ربکه وم .))

خانخال بۆنەيەكى كرد: ((بير له گۆشتە سوير كراوەكان دەكەمەوە…)) ئنجا له خۆشيان كەوتە سەماكردن و وتى: ((با پارچە گۆشتىكى سوير كراويش بەرين. ئەو دانەيان دەنيم .. گەورەكەيان.. ئەوى سەروتر..))

ههر لهوكاته شدا بيّچوه ههره خنجيلانه كه وتى: ((كهميّك گيّزه ريش.. پيّويسته كهمنك گيّزه ريش له گهلّ خوّمان دا به رين..))

مام رِیْوی وتی: ((رِوْلُه گیان، کاتی وازیکردن نیه، ئیْمه کهی گیْزهر خوْرین.))

بیچوه که دریزهی به قسه کانی دا: ((خومان نامانه ویت، بی که رویش که کان، .. چونکه که رویش که کان، .. چونکه که رویش که گذره رده که ن..)) مام پیوی و تی: ((راست ده که یت، خنجیلانه که م، تی زور زیره ک و ژیری، ده چه یکی گیزه ریش هه نگرن.))

خیرا ئهم خواردنه به تام و بزیانه له ناوه راستی هه مباره که بلاو بونه وه، بیچوه پیوی کی در انه واندبووه و سهیری خواردنه که یان ده کرد. تروسکه یه کی نه ستیره ئاسا له چاوانیان ده دره و شایه وه.

مام ریّوی وتی: ((ئیّستا دهبی له هاوریّی خوّشهویستمان کاکه قازیان دوعارهبانهی دهستی بچوکیش قهرز بکهین.))

مام ریّوی و خانخان له سوچیّکی ههمبارهکهدا دو عارهبانهی دهستیان ههنگرت و قاز، مراوی، گوشتی دوکهانوی، گوشتی سویّر کراو و گیزهرهکهیان خسته سهر عارهبانهکان و بهپهله بردیان بو تونیّله که ننجا ههمویان گهرانهوه بو تونیّله که بو ئهوهی کهس ههستیان پیّنه کات. مام ریّوی زوّر وهستایانه تهخته کانی ههمباره کهی ریّك و ه کو جاران دانایه و ه.

مام ریّوی روی کرده دوان لمه بیّچوهکانی و، وتی: ((روّلهکانم، ههریهکهتان عارهبانهیهك لیّخوری و بهزوترین کات شهم خواردنه بگهیهننه دایکتان. کمه دایکتان بینی سهلامی منی پی بگهیهنن و پینی بلیّن خواردنیّکی زوّر ناماده بکات چونکه نهمرو میوانمان ههیه ههروهها پینی بلیّن کاریّکی بچوکمان ماوه نهویش تهواو دهکهین و دهست بهجی دهگهریّینهوه.))

دو بنچوهکسه وه لاکیسان دایسه وه: ((بسه چساوان باوکسه! گشستیان بسه ئسه نجام دهگهیهنین.))

پاشان ههریهکیک له بیچوه ریوییهکان کهوته لیخورینی عارهبانهیهکی دهستی و به شادمانییهوه گهرانهوه بو لای دایکیان

16- خالخال گومانی ههیه:

```
مام رێوي وتي:
```

((ئيْستا تەنھا شويْنيْكمان ماوە پيْويستە بۆ ئەو شويْنەش بيۆين.))

بێچوه بچکۆلانهکه، که به تهنها لهلای باوکی مابووه وتی: ((گرهو دهکهم،

دەزائم بۆ كوئ دەرۆين.))

خالْخالْ وتى: ((بۆكوێ؟))

بيّچوه خنجيلانهكه وتى: ((تا ئيستا بو دوو شويّن روّيشتوين؛ كولانهى

مریشکهکانی مسامران و

هەمبارەكەي قازيان بەلام

هيشستا بسز باخهكسهى

كەراتە دەبى بۆ باخەكەي

سێوانيش بڕۅٚين٠))

مسام ريسوی وتسی: ((

ئافەرىن، راست دەكەيت،

بهلام دەزانن بۆ كام بەشى باخەكەي سىيوان دەرۆين.))

خالخال و بیّچوهکه بهسهر سورمانهوه پرسیان: (نا، بو کام بهشیان؟))

مام ریّوی وتی: ((پیّتان نالیّم، دهبی چاوه پوان بن تا به چاوی خوّتان بیبینن.))

ههر بهدهم قسه کردنه وه دهستیان کرد به هه نکونین و تونیله کهش زیاتر بو پیشه وه ده رویشت.

لهناكاو خالخال دهستى لهكار ههلگرت و، وتى: ((ئايا بهم كارهت ناره حهت نابى ؟.))

مام رِيْوى وتى: ((نارەحەت؟! هيچ شتيك نابيّته هوّى نارەحەتيم؟!.)) خالْخالْ وتى: ((ئەمە درييه.)) مام ریّوی دهستی له کار هه نگرت و سه رنجیّکی گانته جارییانه ی خانخانی دا، ئنجا و تی: ((خانخانی ئازیزی بیّمیّشك! لهم دونیایه دا که سیّك ههیه که برسیّتی هه رهشه ی مردن له خوّی و منانه کانی بكات و چهند مریشكیّکیان بو راو نه کات؟ ئه ویش له کی اله خه نگانیّکی وه کو مامران، قازیان و سیّوان…)) خانخان هه و نیر که شیّوه یه کی قونی بیر لهمه سه له که بکاته وه. له و ماوه کورته ی ئه و خه ریکی بیر کردنه و م بو، بیّده نگی بانی به سه رهم و لایه کدا کیشا. یاشان و تی: ((به دریّرای تهمه نم شایانی ریّن بووم.))

مام ریّوی وتی: ((تهماشاکه! مامران و قازیان و سیّوان له دهرهوهی تونیّلهکه چاوهروانن تا له دهرفه تیّکدا بمانکوژن. ئایا له مه تیّدهگهیت؟ هیـوادارم لیّی تنیگهیت.))

خالْخالْ واخوّی دهنواند که گیانهوهریّکی زوّر بهریّزه، وتی: ((تیّدهگهم، مام ریّوی ئازیز. له راستی دا تیّدهگهم))

مام ریّوی لهسهر قسهکانی بهردهوام بو: ((به لام کیّمه وهکو کهوان نین، ههرگیز مهبهستمان نیه بیانکوژین.))

خَالْخَالُ رَّيْرانه وتى: ((هيوادارم بهي جوّره بيّت.))

مام رینوی وتی: ((تهنانه تبریشی لیناکهمهوه، زوّر به ساده یی برین خواردن دهبه ین تا خوّمان و خیّزانه کانمان له مردن رزگار بکه ین، وانیه ؟))

خالخال بهتهواوی میشکی له کار که و تبو، و تی: ((دلنیام که ده بی هه به به و جوّره بیت.))

مام ریّوی وتی: ((ئهگهر دهیانهویّت ئازارمان بدهن وازیان لیّ بهیّنن با ئازارمان بدهن، بهلام ئیّمه لهم ژیّر زهمینهشدا ئاشتی خوازیّکی چاکین.))

خالْخالْ به روویهکی گهشهوه سهری بوّلای مام ریّوی وهرچهرخاندو، وتی:((مام ریّوی خوّشم دهویّیت.))

مام ريوى وتى: ((سوپاست دەكەم، وەرە با دەست به ئيشەكەمان بكەينەوه.))

دوای پینج دهقیقه کارکردن گهیشتنه جیگهیهکی سفت و سوّل که بهروالهت وا دیار بوو برینی نهستهم بیّت خالخال وتی: ((وای! نهمه چیه؟ له دیواری بهرد دهچیّت .))

گیانهوهرهکان دوباره پهنجهیان به و جیگه رهقهدا هیننا. بهنی، دیـواره به لام دیـواره که دیـواره به لام دیـوارهکه له خشت دروست کراوه نهك له بهرد. دیـوارهکه رینک لهلای راستهوه بهرامبهریان که و تبو بویه ریگهکه ی لیگرتبون.

خالخال وتی: ((تا ئیستا که سم نه دیوه له ژیر زهویدا دیوار دروست بکات.)) مام ریّوی وتی: ((زوّر سادهیه. نه مه دیواری ژیرخانه که یه، نه گهر هه لهم نه کردبی ئیّره نه و شویّنه یه که به دوایدا ده گه رام.))

مام ریّوی زوّر به وریایی دیوارهکهی تاقیکرده و ه شویّنیّکی دیوارهکه خشتیّکی له قی دوّزییه و ، به ناسانی خشته کهی ده رهیّنا کونیّکی بچوك له دیواره که دروست بو . له پر له کونه که وه سهری گیانه و هریّکی سمیّل دریّت دهرکه و تا هاواری کرد: ((بروّن! لیّره بروّن! مافی نهوه تان نیه بیّنه نیّره، نهمه مالّی منه!))

خالْخالْ وتى: ((خوايه گيان ! ئەمە مشكى بيابانه!))

مام رِیّوی هاواری کرد: ((ئەیگیانەوەری بیشهرم! هەر دەمزانی درەنگ بی یا زوو، لیّره یا لەوی چقلیّکمان بی پهیدا دەبیّت.))

مشکی بیابان پر به دهمی قیراندی: ((لیّره بروّن، ئهمه مالّی منه.))

مام ریوی هاواری کرد: ((بیدهنگ به!))

مشکه که دیسانه وه قیراندی: ((بیده نگ نابم، ئه مه مالّی منه، له پیش ئیّوه هاتومه ته ئیّره))

مام ریّوی پیّکهنی و دانه تیژه سپییهکانی بق دهرخست و به میهرهبانییهوه وتی: ((ئازیزهکهم، من برسیمه ئهگهر یارمهتیم نهدهیت ناچار دهبم خوّت بخوّه.))

مام ریوی دوای نهم قسانهی چووه بهردهم کونهکه. مشکهکه له ترسان پاشهو یاش گهرایهوه.

مام رینوی دیسانه وه دهستی به پیکه نین کرده وه و چه ند خشتیکی اه قی لابرد. کاتیک به گویره که کاتیک به گویره که کاتیک به گویره کاتیک به گویره که کاتیک به گویره و نیر خانیک گهوره و شیدار.

مام رِیّوی وتی: ((ئەمەش ژیّرخانەكەی سیّوان!))

خالْخالْ وتى: ((ژيْرخان؟! ئيْره چۆله.))

بيّچوهكهى له وكاته دا به تاريكييهكه سهرسام بو، وتى: ((ئهى قهلهكان له كويّن؟ له باوه ره دابوم سيّوان له باخهكهى قهل به خيّو دهكات.))

مام ریّوی وتی:((بهنّی، قهل بهخیّودهکات به لام ئیّستا به دوای قهلدا ناگهریّین، بهشی خوّمان گوشتمان ههیه)).

بيچوهكه پرسى: (ئەى بە دواى چ دەگەريين؟))

مام ریّوی وتی: ((جاریّکی تر به جوانی چاو به چواردهوری خوّتاندا بگیّرن! بزانن جگه له قهل شتیّکی تر نابینن که سهرنجتان رابکیّشیّ.))

خالخال و بیچوه ریوییه که سهرینجی تاریکییه کاندا. ههر به تاریکییه که راهاتن، سیهدان شوشیه ی گهوره و بچوکیان بینی که پربون له شهربهت، مورهبا و شهربهتی سیو که به چواردهوری ژیر خانه که دا هه لچنرابون بیچوه که که و شهربهتی سیو که به چواردهوری ژیر خانه که دا هه لچنرابون بیچوه که که و شهربه تی شیرینی به تام بو هه لبه زو دابه ز، و تی: ((باوکه، ته ماشاکه چ ده بینم شهربه تی شیرینی به تام بو منالان!))

مام رێوى وتى: ((بهڵێ، وايه!))

خالْخالْ هاواری کرد: ((سەيرە))

مام ریّوی وتی: ((ژیّرخانه شازاوهکهی سیّوان! به لاّم بهوریایی و به بیّدهنگی هه نسوکه ت بکهن چونکه نهم ژیرخانه دهکهویّته ژیّر هوّدهکانیانه وه.))

خالْخال وتى: ((شەربەت و مورەبا بىق ئىلىمە زۆر بىە كەلكن، رۆرانىه لەگسەل ھەررەمىلىدا دەتوانىن كەمىك شەربەت و شىرىنى بخۆيىن:))

له ههمان کاتدا گویّیان له دهنگی ژنیّك بو که له دهرهوهی ژیّرخانه که قسهی دهکدد.

- به پهله برو بریك شهربهتی سیو بهینه. خوت دهزانی سیوان بهگ حهزبه چاوهروانی ناكات. به تایبهتی نهو شهوانهی كه له ژیر خیوهت دا بیت.

مام ریّوی، خانخال و بیّچوه ریّوییه که ههر که گویّیان له و قسانه بو له شویّنی خوّیان وشك بون و بو ساتیّك جونهیان نه کرد. گویّچکه یان هه نخستبو، هه مو شهندامی له شیان وه ك شوّره بی ده له رزی. پاش که میّك ده نگی کردنه وه ی ده رگاکه یان بیست. ده رگاکه یه بنمیچی ژیرخانه که وه بو به چه ند پلیکانه یه کی به رد گریدرابو به ناو ژیرخانه که وه.

ئيْستاش يەكيك خەريكە ديّتە خوارەوە.

01- ژن :

مام رِيْوى وتى: ((خيْراكهن، خوْتان بشارنهوه!))

قەلسەرى بىنسى بسە

پلیکانهکاندا دههاتسه

خوارهوه.

اسه داوپلسهدا، ژنهکسه هه لویسته یه کی کردو ته ماشایه کی راست و چه پی خوی کرد، ننجا بسه رهو نسه و شسوینه

بهرامبهریان وهستا، هیننده لیّیان نزیك که و ته وه که ته نها قه و اره ی شوشه کان له نیّوانیان دا مایه وه به لاّم ژنه که ههستی به هیچ نه کرد. مام ریّوی ته نانه ت ده یتوانی ده نگی هه ناسه ی ژنه که ببیستی و بیشیان ژمیّریّت ژنه که له و کاته ی ده ستی له سه ریه کیّك له شوشه کان دانابو ها و اری کرد: ((سیّوان به گ، چه ند شوشه ی ده ویّ؟))

- دەنگىك لە دەرەۋەي ژېرخانەكە ۋەلامى دايەۋە.
  - دو يا سيخ شوشه بهسه.

ژنهکه دوباره هاواری کردهوه: ((بهلام خاتو سیّوان، دویّنی سیّوان بهگ چوار شوشهی خواردهوه

دەنگەكە وەلامى دايەوە.

به نی؛ به لام ئه مړو زوری ناویت چونکه له چهند سه عاتیک زیاتر نامینیتهوه. سیوان به که دهیوت ئه مړو مام ریوی به ناچاری دیته ده رهوه. ئه سته مه بتوانیت روژیکی تر به رگه ی بریسیتی بگری و به زوندویتی بمینیته وه.

ژنه که ئه و شوشه یه ی که دهستی له سه ر دانا بو ، له سه رتاقه که هه نگرت و خستیه سه ر زه وییه که . ئنجا نوره ی هه نگرتنی شوشه که ی ته نیشتی بو ، به نام شوشه ی سییه م نه و شوشه یه بو که مام ریوی له پشتییه و ه خوی شار د بووه .

دەنگەكەي دەرەرە وتى:

- كاتيك ئاسوده دهبين كه ئه و گيانه وهره نه فره تيه بكوژين و كه و له كهشى له ييش ههيوانى ماله وه هه لواسين.
- خاتو سینوان؛ بیرم کهوتهوه سینوان بهگ بهنینی پیدام که کلکه رینوییه کهم به دیاری بداتی
  - بۆچى نازانى كلكى لەت و پەت بوه؟
  - مەبەستان ئەوەى كە مام ريوى كلكى نەماوه.
  - بهڵێ؛ چونکه فیشهکهکان بهر کلکی کهوتون و مام رێویش رایکردووه.

ژنهکه وتی: ((به لام من کلکهکهیم دهویست.))

دەنگەكە وەلامى دايەرە: ((لە جياتى كلكى، كەللەكەي بەرە. بەلى، كەللەسەر لە كلك باشترە دەبى لە پىشدا كەللەسەرەكەي بەتال بكەيت ئنجا پرى بكەيت لە پارچە پەرۆ يا كا پاشان بە ديوارى ژورى نوسىتنەكەتەرە ھەلىواسە. ئىسىتا خىراكە و شەربەتەكان بهىنە.))

ژنهکه لهو کاتهی شوشهی دوهمی لهسهر تاقهکه هه ندهگرت وتی: ((به چاوان، وا هانم.))

مام رِیّـوی لهبهرخوّیهه و تـی: ((ئهگـهر شوشـهیهکی تــر هـهلْگریّت، دهمان بینیّت.))

لهههمان کاتدا مام ریوی ههستی کرد که بیچوهکهی له ترسان توند خوی پیوه نوساندوه و دهشلهرزی.

ژنه که وتی: ((خاتو سێوان، سێ دانه بهێنم با دو دانه، بهسه؟))

دهنگه که وتی: ((خوایه گیان، بهدهست تهمه نی توّه ماندو بوم ، ده خیّراکه!)) ژنه که نه به درخوّیه و وتی: ((کهواته دو دانه بهسه. دهبی پهله بکهم. بههه رحال نهمروّ بی یا سبهینی سیّوان به گهم همه مهریان دهخواته وه.))

ژنهکه شوشه پهکی گـرت بـه دهستیپهوه شوشهکهی تـری خسـته نـاو

سىەبەتەكەيەوە. سەبەتەكەشىي نايسە سەرشانى گەرايەوە .

کاتیک ژنه که پی خسته سه ریه که م پلیکانه هه لویسته یه کی کردو بسه چوار دموری خویدا که و ته بون کردن و چاوگیران ئنجا و تی: ((خاتو سیوان دیسانه و مشکه بیابانییه کان ها تونه ته وه بسه بسون هه سستیان پیده که م.))

دەنگەكە وتى:

- پێويسته دهرمان خوارديان

بکهیت، دهبی ژههریان بق دابنیی. تیگهیشتی؟ ژههر! دهزانی له کویّن؟ ژنهکه وتی: ((بهلی خاتون، دهزانم ..))

ئنجا به پلیکانهکان دا سهرکهوته سهرهوه و له ژیرخانهکهش چوه دهرهوه و دهرگاکهی لهدوای خویهوه داخست.

مام رِیّوی وتی: ((خیّرا، یه کی شوشه یه ک هه نگرن و بروّین.))

مشکه بیابانییه که له سه ر تاقیّك وهستابو، وتی: ((چیم پی وتن؟ خهریك بو بکهونه داوهوه، خیرا لیّره بروّن، حهزناکهم لیّره بمیّننهوه، چونکه نهمه مالّی منه!))

مام ریّوی وتی: ((حهز دهکهیت لیّره بمیّنیته وه ده رمان خوارد بکریّی؟)) مشکه که وتی: ((نهیخوّن تالّه، ده رمان خوارد بکریّم؟ هه رگیز ناتوانن ده رمان خواردم بکه ن چونکه له کاتی ژههر رشتن دا له سه رهوه داده نیشم و ته ماشایان دهکهم))

مام ریّوی و خالّخالّ و بیّچوه ریّوییهکه یهکی شوشهیهك شهربهتیان ههلُگرتبو، به پهله له کویّوه هاتبون ههر لهویّشهوه گهرانهوه.

پیش ئهوهی برون مام ریوی وتی: ((خواحافیز مشکی بیابانی! سوپاست دهکهم بو شهربهته شیرین و بهتامهکهت.))

مشكهكه قيراندى: ((ئيوه دزن! تالانكهرن! ريكرن!))

۱ ا- داوهتنیکی گهوره:

لهناو تونیله که دا هه مو راوه ستان تاکو مام رینوی دیواره که چاك بکاته وه، مام رینوی ده ستبه جی و زور وه ستایانه خشته کانی له شوینی خوی دانایه وه. پاشان وتی: ((شهربه تیکی چاکه! هه ست به شیرینی یه که یا با نیده شوینی به تا به نور بی گوی یه.))
هه مو خومانه ین به راستی نه م مشکه بیابانییه ش زور بی گوی یه.))

خالْخال وتی: ((بی گوی بی ره وشت! ههمو مشکه بیابانییه کان بی ره شتن، تا ئیستا مشکیکی بیابانی به ره و شتم نه دیوه))

مام ریّوی وتی: ((کارمان تهواویو. با بهگهریّینهوه بق مالّهوه چونکه داوهتهکه ههر ئیّمهی کهمه.))

ههمو به خویان و شوشه شهربه ته کانیانه وه که و تنه پی ! مام پیوی له پیشه وه ده پویشه و ده پیشه و ده پیشه و ده و بین و بیان و بین و بیان و بیان و

((خۆشەويستەكانم، شوشەكان بەرز رابگرن تا نەشكۆن. ھەر ئۆستا دەگەينە لايان. بىرلە چاوەروانيان بكەنەوە. بىر لەر ديارىيە بكەنەرە كە بۆيانى دەبەين.

> بهنی، شوشهی پسر له شهربهت، میوانهکان ههر به بینینی شهربهتهکان ههست به شیرینییهکهی دهکهن.))

مام ریوی ههر به و جورهی که له پیشهوه دهرویشت دهستی کرد به گورانی وتسن (لهسهدخوو بسه هیمنسی یهوه مالسهوه

بالدهگرم.. دهچمه لای هاوسه ره خوشه ویسته که م.. به لام تا له دونیادا بمینم.. نابنت هه ست به کلوّلی یکات }.

هیشتا ههر گۆرانیان دهوت تونیله که کوتایی پیهات، به گهیشتنیان روبهروی دهیمهنیکی ئهوتو بونهوه که به دریژایی تهمهنیان دیمهنی له بابهتهیان نهدیبو، داوه ته که تازه دهستی پیکردبوو، لهناو تونیله که ژروریکی گهورهی نانخواردن ئاماده کرابو، له ناوه پاستی ژوره که دا بیست و نو (۲۹) گیانه وه رله دهوری میزیکی گهوره دانیشتبون... خیزانی مام پیوی و سی بیچو، خیزانی خالخال و سی بیچو، کهرویشک و خالخال و سی بیچو، کهرویشک و

خیزانه که ی پینج بیچو، مشکی خورما و خیزانه که و شهش بیچو! سه میزه که پر بو له مریشك مراوی، قاز، گوشتی دو که لاوی و گوشتی سویر کراو.. خیزانه که ی مام ریوی هه رکه مام ریوی و خالخال و بیچوه که ی بینی، وتی: ((لیمببورن، لهمه زیاتر ناتوانین خومان بگرین.))

دیاره دهبی نهرهتان لهیاد مابی کهچهند روزیّك بو هیچمان نهخواردبو بوّیه زوّر برسیان بو لهبهرئهوه به بیّدهنگی کهوتنه گیانی خواردنهکه. تاکه شتیّك که دهبیسترا دهنگی تهقهی دان وخرمهو قوت دانی خواردنهکهبو. دوای نانخواردن، خالّخال ههستایه سهرپی و، وتی: ((پیّگهم پیّبدهن تا زوّر سوپاسی مام ریّوی بیکهم، ، چونکه ئهمروّ ئهو گیانی ههمومانی لهمردن رزگار کرد.))

ههمو پیکهوه هاواریان کرد :((بهلّی، ئیّمهش سوپاسی دهکهین، بڑی مام ریّوی! خوا تهمهنی دریّژ بکات.))

له ههمان کاتیشدا خاتو ریّوی به شهرمهوه سهیری بهری پیّی دهکرد ، وتی: ((من ناتوانم هیچ بلیّم تهنها ئهوه من نهبیّت که بهراستی میّردهکهم ((ریّوییهکی سهرسورهیّنهره)).

ههمویان قسهکهی خاتو ریوییان پهسهند کرد و دهستیان کرد به هورا کیشان، ریوییهکه له ژیر لیوهوه وتی:

- خواردنێکي بهتامه..

پاشان ههستایه سهرپی. ههموو بیدهنگ بون. مام رینوی درینژهی به قسه کانی دا: ((هاورییان! ئهم خواردنه به چینژو به تامه نیشانهی رهوشت بهرزی و لهخوبوردویی مامران و قازیان و سیوانه..))

ههمو دوباره دەستيان كردەوه به هۆرا كێشان .

مام رِیْوی وتی: ((هیوادارم تیْر سکی خوّتان نانتان خواردبیّت.))

ههمو کهوتنه هۆراکیشان، ئنجا مام ریوی به ئاوازیکی جیدی وتی: ((دۆستانی خوشهویست، وهرن با کهمیک به جیدی بیر له سبهینی و دوسبهینی و پۆژانی داهاتو بکهینهوه . خوتان دهزانن ههریه کیک له ئیمه بچیته دهرهوه دهکوژریت. وانه ۱۹۱۶))

ههمو هاواریان کرد: ((بهنی وایه! مامران وتویهتی نهگهر هیُندهی نوکه درنییهکیشیان دهربکهویّت تهقهیان نی دهکهم.))

مام رێوی وتی: ((راسته ، به لام کێ دهیه وێت بچێته ده ره وه؟ مهگهر ئه وهی خوا سه رێ وی وتی: ((راسته ، به لام کێ دهیه وێت بچێته ده ره وه، ئێمه ی گیانه وه ران نه فره ته نه فره ته له چونه ده ره وه ده که ین، ده ره وه پره له دو ژمن، جاران ده چوینه ده ره وه تا بژێوی خوٚمان و مناله کانمان دابین بکه ین، به لام ئازیزه کانم ئێستا هه لومه رج به ته واوی گوراوه ، تونێلێکی بێ وێنه مان هه یه که به سی هه مباری گهوره ی خواردنه وه گرێدراوه))

خالخال قسه کهی به مام ریوی بری و، وتی: ((ئوبال به گردنم راسته، بهم چاوانهی خوم بینیومن)

مام ریّوی وتی: ((دەزانن ئەمە مانای چیه؟ مانای ئەوەيە كەسمان پیّویستمان به دەرەودنیه.))

به بیستنی ئهم قسانهی مام ریّوی لهناو ئهو گیانهوهرانهی که له چوار دهوری میّزه که دانیشتبون ژاوهژاویّك بهریا بو، مام ریّوی دریّرژهی به قسه کانی دا: ((پهرده وام بو ئیره بانگهیّشتان ده کهم))

ههمو هاواریان کرد: ((بهردهوام))

کهرویشکه که رویکرده خیرانه کهی و ، وتی: ((خواییه گیان، چهند دلگیره، تهنها بیری لیبکه رهوه تا ماوین ناکه وینه به ریژنه ی گولله))

مام ریّوی وتی: ((بهنی، گوندیّکی بچوك به جاده خانوبه رهوه دروست ده که ین، له هه رلایه کفانویه کی تایبه تی بی خالخال، مشکه کویّره، که رویشك، مشکی خورما و مال و منالیان دروست ده که ین. منیش ریّزانه ده چمه فریّشگه و شتومه کی پیویست ده که م و یقریک و هکو نه مریّ خواردن ده خوین.)) دوای بیستنی قسه کانی مام ریّوی هه مو گیانه و هره کان که و تنه هرّراکیشان. هرّرایه کی نه و تی که ده که پیشته گوی.

١٧- تا ئيستاش چاوه روانن:

لهسهرهوهی کونهکه مامران، قازیان و سیوان له دهرهودی خیوه تهکانیان سازو ناماده لهسه ر کورسی دانیشتون و چهکهکانیشیان لهسه ر نه ژنویان داناوه .

له کاته شدا ورده ورده باران به سه هه رسیکیان دهباری و هه مو جله کانیان ته رده یی

مامران دهلّیت: ((لهمهزیاتر ناتوانی له کونهکهدا بمینیتهوه.))

قازیان دهڵێت : ((برسێتی زوٚری بوٚ هێناوه .))

سێوان: ((زور راسته، چاوهروانی دهرفهتێکه تا رابکات. ئاگاداربن چهکهکانتان توند به دهستهوه بگرن.))

ئەو خاوەن كىلگانە ماوەيلەكى زۆر چاوەپوانى ھاتنلە دەرەوەى مام رىلوى دەكەن.

تا ئەوەندەى من بزانم، ئىستايش ھەر چاوەروانن.

لهزنجيرهى كتيبه چاپكراوهكانى دهزگاى چاپو پهخشى سهردهم

و. ئەسويديەرە/ زۆراب	نينكو والتهر	١-پيكاسۆ/ لێكۆڶينەرە
و. لهعهرهبييهوه/ ثاوات تهجمهد	ئەقلاتورن	۲-خوان/ دەق
و. لەئىنگلىزىيەرە/ شۆرزاد جەسەن	پيتەر قايس	۲-مارا-سناد/ شائۆگەرى
	ريبوار سيوميلى	٤-دنياي شته بچووكهكان/ وتار
و، تزفيق ئەحمەد عبدالله	•	٥-جەژنى لەدايكبونى
,		كەرويشكە خرپن/ چيرۆك بۆ مندالان
	حسيّن عارف	٣-هيّلانه/ روّمان
و. له فارسییهوه/ نهبویهکر خوشناو		۷-راپەرىنى شىخ سەعىدى پىران/ مىڭرو
	فوئاد تاهير سادق	۸-هوشیاریی نابورری/ نابوری
	ئەجلام مەئسىور	۹-بینای هونهری
		له كورته چيرۆكى كورديدا/لێكۆڵينەرە
و. له عەرەبيەوە/ موھەمەد نورى تۆفيق	د ولید حمدی	۱۰-کوردو کوردستان/ میْژوو
	عبدالمطلب عبدالله	۱۱—زمانی ٹاگایی، ٹاگایی زمان/ رمخنه
	ريبوار حممه رمحيم	١٢-بەھەشتى ئەوبەر پردەكە/ ئۆڭلىنت
	•	١٢–مستهفا ساييب ئەستىرەگەشەي
	كهمال رمثووات محهمهاد	کورد/ کهلهپوور و میْژووی کورد
		۱۶-رووهك و پزيشكيتي ميللي
•	كهمال جهلال غهريب	كوردى/ فەرھەنگى گياناسى
و. لەقارسىييەوە/ دلاۋەر قەرەداغى	گوٽي تەرەقى	^١٥-رْسناته خەون/ رِوْمان
	·	۱۳-هاوریّنامه بوّ میّژووی
	هاورئ باخهران	کوردستان/ مێژوویي
و. لەفارسىيەوە: ئازاد بەرزىنجى و	خوان روَّلْفَوْ	١٧-پيدرق پارامق/ رؤمان
ريبوار سيوهيلى		
و. لەئەلمانىيەرە: كوردۆ	پتین فان برونهسن	
و، لەسويدەوە: رينبوار رەشيد		١٩-پالمه خوّى/ وتار
	شيركق بيكهس	٢٠-بچراكانى سەر ھەلەموت/ پەخشان
		۲۱ – گؤران و
	يهتا قهرمداغي	
	كهثال تهجمه	۲۲ کتئی (ژن)/ لنکهٔ آینه، مو و تار

نرخی (٥) پێنج ديناره

 $\frac{1}{2} \sum_{k \in \mathcal{K}_{k}} \frac{1}{k!} \sum_{k \in \mathcal{K}_{k}} \frac{1}{2} \sum_{k \in \mathcal{K$